

Ca-Nostra

*** ANY QUINT NÚM 195 ***

SEMANARI POPULAR ***

INCA, 13 DE JORIOL DE 1912 ***

UN POU

May havia sentida amb tanta d'intensitat la fresca poesia que difundeix un pou, sobre tot un pou comú, com aquesta primavera, un capvespre sumptuós plè del or que volatilis sobre el pinar l'hora de la posta. La vaig beure llargament sa poesia fresca y vull cantar el pou comú.

Voltat de piques de pedra viva mitx gastada pe'l ròssech de còrdes, cadenes y dogals, el pou reposa amb gravetat maternal al fons de qualque comallar. Sembla una àvia, una àvia vella que té pels néts frescors que debades cercarien els infants en la faida maternal. La mare té dolsors de llet; l'àvia té frescoretes de font plenes de molsa y falsia, degotís persistent de roca antiga demunt herbey qui creix.

La gran mata del pou comú no te au-fabeguere; plenes d'olor doméstica, ni moradui d'aroma suavíssim, ni herbana verda, ni romaní bó per cloure ferides, ni tota aquesta flora que tant coneix y cuida la medicina popular, o l'amor jove qui apunta y treu espiga verda. Pero té un encant que no tenen els pous de casa. El pou comú té una ànima, una gran ànima col·lectiva, sempre benefactora. Els pobles del contorn han tenguts anys de sech; els pous doméstichs se son estroncats y aixugats; pero el pou comú, com va fer Rebeca amb Eliecer, ha tombada airovement demunt son bras la gran gerra alimentada per misterioses filtracions y els pobles n'han beguda llargament: l'ha buidada resolta dins les piques y el bestiar se'n es abeurat a pler.

El pou comú es confident fael de mil idilis qui hi van a volatetjar, a l'hora fresca de la posta, a l'hora dels rossinyols y els poetes. Per què la joventut femenina de totes les èpoques y civilitzacions, ha tengut sempre a son carrech el treure aigua dels pous? Quin consorci hi haurá entre la frescor de la vida

y la frescor de la naturalesa? Quantes n'hi son anades! Unes, com Rebeca amb sa bellesa triomfal y amb la virginitat resplendent sobre son front com un núvol penetrat de sol-ixent; altres, com la Samaritana amb el pecat a n'el fron y el cor trespoletjat y furgat per una guarda d'amors il·lícits. Pero a n'el pou les espeia la Gracia. Allá s'assacien d'aigua viva y no tornen tenir set. Allá salta el broil d'aigua fins a la vida eterna.

Oh pou idilich y maternal, bíblich y evangèlich! Mal haja qui enterbolirà l'argent que brilla en ton fons, amb pedres que remourien el llòt! Mal haja qui ofendrà amb col·loquis impúdichs, la santa memoria de aquella conversa de Jesucrits y la Samaritana!

A mí no m'interessen gaire el paisatges per bells que sien, si no tenen ànima: l'extática grandesa de la mar si no hi ha una vela, la calma hierática d'una montanya si un voltor no hi nía, un camp florit si no hi ha un floviol anyoradís que plori harmoniosament. ¿Per què serà, oh pou, que tú m'has emocionat tant? Tú tens una ànima, ànima verge qui sanglota dins la gerra al omplirse, que sonriu entre pedra y pedra en forma d'herba qui penja....

Tot aixó m'ha inspirat el *Pou d'es Babòt*.

LLORENS RIBER

BENILDA

Innocència y penitència

(Acabament)

Tristor per totes parts,
Silenci qu'el cor glasa.
Semblava un cementeri
la casa de Torralta.
Pochs jorns n'eren passats.

Ja dins la tomba estava
pobre Benilda bella
y mes que bella, Santa
y, son bon conceller
doctor Alvar de Salas
ab pás ferm y cap baix,
la cara contristada

concirant s'encamina
envers la rica cambra
de l'infernai compresa
que quant lo veu s'esglaya.
Esguart sols no camvien,
devant ella el bon pare
li diu ab veu de trò
mostrantli escrits y cartas.

¿Sabriau qui es senyora
l'autor d'aquesta infàmia?
¿Conexeu per ventura
la ma que'ls ordenava
a tantes fellonies?

La dama los ulls baixa
y tota tramolosa
no diu una paraula
mentres com sever jutje
segueix aquell bon pare:
Si lo sabeu senyora
digauli qu'una santa
abans d'entrar al cel
de cor lo perdonava.

Mes, digauli també
que Deu té la má alta
per castigar los crims
y, que vilesa tanta
mereix gran penitencia
per netetjar la taca
d'envejes y calumnies
en mal hora forjades!
Recordauli senyora
qu'el dia de venjansa
devant tóts los fills d'homos
les maldats qu'amagava
quedarán descubertes,
y en juy espaventable
lo Jutje Fill de Deu
sabrà be castigarla.

Res mes vos dic comptesat...
y sens dir mes paraula
mirantla fit a fit
com qui molt sab y calla
ab pás magestuós
s'aillunya de la cambra
aont queda cor lerit
la noble castellana.
Muda com un espectre.
La vista té esglayada.
Lo que llavors sofría
son ser, no's pot contarse.
Senlia fret de mort.
Veya foscòr, fantasmas,
entr'ellas a Benilda
qu'en vers d'ella jirava
la seua cara hermosa
sos ulls lliscantli llàgrimes.
Dins lluyta tant feresta

se queda desmayada.
Axis los seus sirvents
per terra la trobaren.

Havian passat anys
joh Deu! ¡quina mudansa!
D'estamenya vestida,
lo vel de negre de sarja,
cenyint punxant cilici,
groga, trista la cara,
estava la senyora
comptesa de Torralta
dins tètric monastir
plorant antigues faltes.
A tota hora tenia
penediments dins l'ànima.
Una ordre de frayreses
ella havia fundada
volguent ser la mes pobre
y humil de ses germanes
renunciant set voltes
lo lliol de prelada.
La seua penitencia
fou tanta qu'admirava,
y, axis passats molts d'anys
morí ab fama de santa.

Si l'una era iocent
penitenta n'es l'altre
¡Deu té misericordia
p'el qui perdó demana!

Marcelina Moragues.

Any 1892.

EL VALIÓS DONATIU

Una atloia cega, que vivia pobrement fent sanayes, entregà a un sacerdot una crescuda llimosna pels misioners cristians que convertexen gentils a terres llunyanes. El sacerdot tot admirat li preguntà:

—¿De ont treus tú tants de doblers?

Y ella respongué:

—¿Foy, dels meus estalvis!

—¿Com es possible?—seguí diguent el sacerdot,—les atloies que tenen vista, y com tu qu'han de viurer fent llaita, no son capaces de fer tanta economia.

—Vertaderament no la poren fer,—replicà la cega—perque jo, gracies a Deu, fas feyna de nit tan bé com puguen ferne les altres de bell de dia y no necessit llum; de manera que ses vetllades d'ivern, que son tan llargues, no gast gens d'oli, y puc estalviá qualque coseta, y en tenc un gran plaber d'emplearla per aussiliar a nostros germans gentils que encara están cegos d'esperit.

El sacerdot, devant aquells caritatius y cristians pensaments de la cegueta, se va comourer fundament; y no li va haver ningú que no s'enternís el cor, de bon de veres, quant sentien contar pel mateix sacerdot aquest historieta, y que no l'escitás a un efecte de beneficencia en vers d'aquella atloia cega.

Sa desgracia serveix, al bon cristiá;
per alivio dels mals de son germá.

PUBLICACIONES REBUDES

El Sant Evangeli de Nostre Senyor Jesucrist y els fets dels apòstols.—Traduits al català pel Dr. D. Marián Serra y Esturí, Professor del Seminari Conciliar de Vich, y precedits d'una exortació del llim. Dr. D. Joseph Torras y Bages, Bisbe de Vich.

Un volúm de més de 500 pàgines, enquadernat en tela, ab un mapa de la Palestina, en colors, a 3 pessetes.

Depòsit a la llibreria Subirana, Portaferrisa, 14, Barcelona y de venda a n'aquesta y a les demés de Catalunya.

Es la primera traducció catalana impresa y aprovada per la Autoritat Eclesiàstica que surt a la llum pública, donchs passàvem els catalans per la vergonya de tenir tan sols la traducció protestanta que's publicá en 1836. Tot el Clero il·lustrat capirà facilment la importancia que té la traducció al català dels Sants Evangelis, qui formen la mèdula y substancia de la predicació y calèquesis religiosa.

Tota persona mitjanament il·lustrada sab que no hi ha bellesa moral comparable a la que tanquen les pàgines del Evangeli. El meteix impiu Rousseau deya: «La sublimitat de les Escriptures me encanta, la santetat del Evangeli parla al meu cor. Recorreu els llibres dels filòsops ab tota sa pompa y fastuositat ¡qué petits y miserables son al costat d'aquest llibre!»

¿Qui podrà ponderar, com se mereix, el mèrit de aquest llibre, el més excel·lent que ha caigut en mans dels homos, del qual son tants els panegiristes com lectors ha tingut; llibre sempre vey y sempre nou, com que gosa de la meteixa immutabilitat de Deu; en les pàgines del qual hi llegeix la humanitat ja fa viut sigles, sense haver pogut midar encara tot el fons de sa inestroncable riquesa; llibre que umpl el cor de llum y de esperances y es la filosofia de la nostra vida, el puntal y respall de la nostra flaqueza, l'esplendor del enteniment, la unció de l'ànima, la alegria d'aquest desterro, el núu de les families, el llaç de les societats, el far de les nacions y la salut del mon; llibre que conté l'art d'esser feliç aquí a la terra, y que ensenya a adquirir la gloriosa immortalitat?

Idó aquest llibre es el que ofereix ara de bell nou, traduït al català.

La traducció del Dr. Serra y Esturí se recomana per la suavitat y senzillesa de la expressió, al ensemps que per son ajust al original llatí de la Vulgata.

Creym que prestará un gran servici als sacerdots, com també contribuirá en gran manera a formar l'esperit dels qui prenguin la lloable costum de llegir tots els dies un capítol del sagrat llibre, la lectura del qual recomana la santa Iglesia als fidels per boca dels Pontífices suprens.

DONATIVOS

Habiendo sufrido alguna alteración la suscripción iniciada en esta ciudad para allegar recursos á favor de las familias de los heridos y muertos en la campaña del Riff, á con-

tinuación publicamos la relación definitiva, cuya cantidad asciende a 1291.75 pesetas, que fueron entregadas dia 8 de este mes a la Junta de Damas de Palma por una comisión compuesta del Sr. Coronel del Regimiento D. Waldo Calero y los concejales D. Miguel Amengual y D. Francisco Llabrés.

Relación nominal de las cantidades recaudadas en la Ciudad de Inca, con destino á los heridos y familias de los fallecidos en Melilla.

	Pesetas
Magnífico Ayuntamiento	250.00
Sr. Alcalde y concejales y personal de la Secretaría	86.00
Sres. Jefes y Oficiales del Regimiento número 62 residentes en Inca	200.00
Sr. Registrador y Oficiales del Registro del Partido	25.00
Sr. Rector y Clero Parroquial	20.00
Sr. Juez, Secretarios y funcionarios del Juzgado de primera instancia	16.50
Sucursal del Crédito Balear	100.00
Propagadora Balear del Alumbrado	100.00
Sociedad «Club Velocipedista»	100.00
id. «La Constancia»	50.00
id. «Centro Conservador»	50.00
id. Centro Instructivo	50.00
id. «Obreros católicos»	11.50
id. Recreativa (liberal)	15.00
D. Jaime Vidal, Notario	10.00
> Jaime Armengol, Diputado	10.00
> Juan Alzina, Diputado	10.00
> Pedro Amer, Propietario	10.00
Sr. ^a Viuda de Morell	10.00
> Vicente Enseñat	5.00
> Gregorio Balaguer	5.00
> Juan Ferrer (Reca)	5.00
> Florencio Prat	5.00
> Sebastián Gelabert	5.00
> Bernardo Salas	5.00
> Bernardino Salas (Monroig)	5.00
> Bartolomé Mateu	5.00
> Domingo Ramis	5.00
D. ^a María Bannasar	5.00
Las hermanas D. ^a Margarita y D. ^a Francisca Vert	2.50
D. Miguel Ramis	5.00
> Jaime Mayrata	5.00
> Lorenzo Nicolau	5.00
> Miguel Llabrés	5.00
> Francisco Meliá	2.50
> Magín Prats	3.00
> Jaime Coll Senrija	2.00
Sr. ^a Viuda de Aguiló	2.00
D. Antonio Riera	2.50
> Antonio Pastor	2.50
> Felipe Oliver	2.50
> Andrés Martí	2.50
> Simón, Conserje del «Club»	5.00
> Antonio Rotger	2.00
> Miguel Aguiló	5.00
«Heraldo de Inca»	2.00
> Miguel Amer	5.00
> Juan Martorell	5.00
> Gaspar Aguiló	5.00
> Jaime Domenech	5.00
> Francisco Castañer	5.00
«Hotel Domingo»	5.00
«Fonda Janer»	5.00

Fonda «Espanya»	2'50
Fonda «Balear»	1'00
D. Antonio Gelabert	1'25
Sr.ª Viuda de Beltrán	2'00
Sr.ª Viuda Llampayes	2'00
D. Pablo Ferrer	2'50
Confiteria Borne	2'00
D. Juan Miró	2'50
» Antonio Grau	1'00
» Jaime Puigserver	2'00
» Gerónimo Más	3'00
» Miguel Burón	1'00
» Pedro Seguí (procurador)	2'00
» Juan Torrandell	1'00
» Miguel Ferrer	1'00

Total. 1291'75

Además el socio de la «Constancia» D. Pedro Juan Villariola cede una participació de una peseta al núm. 8583 del sorteo del dia 10 del actual.

El Director de Ca-Nostra doná, com a particular, una llimosna a una d'aquestes entitats que han fet el donatiu col·lectivament.

DÍALEC DINS LA REDACCIO

—Ave Maria Puríssima.
 —Concebuda sens pecat.
 —A vostè'l cercaven Sr. Director.
 —Aquí me ténim: manau feynes.
 —Mos sabria donar dos dobbés d'informés respecte'l programa dels Sants Patrons?
 —Ei encara no'l deuen tenir engarbullat. Demunt, demunt sé que se vol fer.
 —Ara erem un estol de jovent, que cada un defensava y alabava l'espectacle a qu'era més aficionat.
 —Jo crec que procurarán que hi haja per tots els gusts, menos pel meu.
 —Es que V. deu tenir mal gust. A mi me agraden els toros.
 —Idò toros tendrém, sens que costi un céntim al Municipi, perque la novillada l'organissa l'impressari.
 —A mi y n-en Pere Antoni que mos donin ballet.
 —Idò ja poden fer bò ab en Pujol qu'es l'encarregat de les dansades.
 —Jo tenc el gust més fi, Sr. Director, la música es el meu salt.
 —Tampoc axò hi faltará. A més de les dues d'luca fan contes fer venir la banda de la Misericordia.
 —Y totes les ha de pagar el Municipi?
 —No; la del Sr. Rotger la paguen els abonats.
 —Y per mi que som cassador no hi haurá cap número?
 —Me pens que sí; se tracta d'organissar tiro de pichón. ¡Ves que tal? fins y tot un número per la societat Protecció dels animals.
 —Negú té més bon gust que jo. A mi me agradaria molt posar peus devall taula y treure panxa de mal any a n-el dinar organissat per l'Ajuntament.
 —¡Ah Golafral!...
 —Afamagat!
 —Embudero!

—Bono, fora questions. Si se tracta de voler obsequiar el Governador y els sollerics crec que a tots vos hi abmetrán pagant la cuota senyalada.

—Axò es pels senyors qui tenen bona bossa.

—De totes maneres, veig en bons uys aquestes corrents de simpatia entre inqués y sollerics. Soller es una ciutat novella, rica y de gran empena, y tal vegada el seu exemple y tracte despertará aquí entusiasmes y iniciatives de civilissació y cultura ben esta.

—Meám diga, Sr. Director, quins son els números que voldria V. per la festa de Sant Abdón, y que no farán.

—Aquells que s'encaminen a fer obra de cultura, a premiar els mèrits personals: la virtut y laborosidat.

—Si que m'agrada el seu pensament; y es massa vè que l'Ajuntament no hi ha pensat may ab axò.

—No es que *Ca-Nostra* no n'haja parlat una partida de vegades per veure si faria bo.

—Y encara no'n ferá enguany.
 —Encara no'n farà enguany, a pesar que volen fer unes festes polides per fer o'lor de ciutat. Di ten que sería una vergonya si a Inca no feyen unes festes més bones que les que fan els pobles petits; y lo cert es que los poren guanyar ab intensitat, però no los passám devant en selecció y cultura en los espectacles.

—Ja té raó, ja.
 —Jo entenc qu'una població no ciutadanetja propiament per l'importancia del seu comer y industria. sinó per la civilissació y urbanidat dels habitants; y una de les coses que mes manifesta el seu estat de cultura son els seus festivals y actes públics.

—Se dexi de tonteries, Sr. Director: el poble lo que vol es folgar y riure. Axò de l'educació del poble per medi de divertiments sols es cosa de quatre xifrats com vostè.

Si posávem a un cap de carré un premi per corregudes d'ases, y a s'altre cap un premi a la cultura, tothom correría a veure l'abilitat dels ases.

—Amb axò de la xiflatura noestic conforme, ara'n lo demás dius una veritat com un temple. Mes cal preguntar: ¿les classes directores, devant aquest fet, deuen enca'sar el poble o dirigirlo y orientarlo en los seus festivals?...
 —Sr. Director: els caxistes demanea quartilles per compondre.

—Bono atlots, tornau dissapte qui vé y en tornarem parlar un poc.

Cronicó d'Inca

Jorjol de 1912.

Dia 7—La Congregació Mariana de fadrins que dirigeix Mn. Miquel Llinás, celebra la festa patronal de Sant Lluís Gonzaga, essent molt numerosa la assistencia a la comunió general y ofici major, a n-el qual predicá

Mn. Pere J. Beltrán.

—Se fa una crida de part del Sr. Batle, ordenant que tots els cans duguen morral per que no puguen fer dany a negú.

—La banda de música del Sr. Rotger continua auit tocant a n-el palco del carré Major.

A n-el nombre passat diguerem que'l gasto de les vetlades musicals lo pagaven els veynats del carré Major. Mes tart saberem que a més d'aquets la majoria dels donants eren senyors tertulians del Club Velocipedista y del Centre Conservador, quines societats están a n-aquell endret.

Dia 9—La Guardia civil d'aquesta ciutat posa a disposició del Jutjat d'Instrucció un bergantell d'onze anys qu'avia robat cinc diros del calax de la botiga de Can Matsara, devora Sant Domingo, en diferentes vegades qu'havia entrat a dita botiga y no hi havia trobat nigú.

Mala carrera ha comensada aquest allot.
 Dia 11—Tenim noticia de qu'el jove advocat inquer D. Miquel Pujades Ferrer ha renunciat el càrrec de Fiscal municipal d'aquesta ciutat, que fa més de tres anys desempeñava; ab el fi d'escercir sa professió de missé, en la cual ja s'ha donat d'alta.

—Nostros pagesos se quexen ferm que tenen molta paya y poc grá demunt ses eres, particularment de blat. L'esplet dels baxos no ha granat gens y se doná'l cas qu'un amic nostro de 50 garbes ha tengudes dues barcelles de blat. Els mes ratents de nostra pagesia sols donen de dos a tres amuts per garba. Aquex poc rendiment de blat de nostros camps ja se nota en la cortera, puis, poques vegades se deu veure que demunt la cuita el blat se pagui de 17 pesetes y mitja fins a 18 y mitja la cortera.

El Cronista.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que reigirem a nostro mercat.

Bessó	a	107'00	el quintá
Blat vey	a	18'50	la cortera
Blat novell	a	17'50	id.
Sivada	a	8'00	id.
Ordi	a	9'50	id.
Faves de cuynar	a	20'00	id.
Idem. novellas.	a	15'50	id.
Monjetes de confit	a	28'00	id.
Siurros	a	25'00	id.
Guixes	a	19'00	id.
Patatas	a	4'00	es quintá.
Moniacos	a	0'00	id.
Garroves	a	6'00	id.
Gallines	a	0'85	sa tersa
Ous	a	1'00	sa dotzena
Aubercocs	a	12'00	el quintá

FUNCIONS RELIGIOSES

A Santa Maria la Major:

Dia 14, diumenge, festa cataquística dedicada al Minyonet Jesús.

A les 7, missa de comunió general, per tots els nins y nines de la doctrina.

A les 10, bendició d'una imatge del Divi

Minyonet, solemne Te-Deum, Ofici major, cantantse pel poble la missa d'Angelis.

Al capvespre, després de vespres, recitació d'alguns diàlegs de la Doctrina, càntics religiosos, sermó per Francesquet Payeras, processó per la ciutat, adoració del Minyonet Jesús y, finalment, repartició de premis.

A la Iglesia de Sant Francesc:

Dia 14, diumenge, festa dedicada al Beato Ramón Lull.

A les 9 y mitja Tersia cantada a tot seguit Ofici major ab sermó pel Rnt. Pare Cerdá Superior de Franciscans.

Entrada de fosca continuació de la solemne novena que s'está practicant a Sant Vicens de Paul.

A la mateixa Iglesia festa dedicada a Sant Vicens de Paul per les religioses de la Caridat; Dia 18, dijous, entrada de fosca, completes solemnes.

Dia 19, divendres, a les 7 comunió general per la Conferencia de senyores, alumnes de les costures de la Caridat y demés persones devotes del Sant.

A les 9 y mitja, Tersia cantada, Ofici major ab sermó per Mossen Gabriel Comas d'Espolles.

Entrada de fosca conclusió de la novena de Sant Vicens.

AYUNTAMIENTO

Sesión del día 6 de Julio de 1912

Continúa la sesión de ayer noche bajo la presidencia del Sr. Alcalde y la asistencia de los señores concejales Pujol, Aguiló, Llabrés, Cortés, Galabert y Noguera.

Se acuerda que el programa de los Stos. Patronos Abdon y Senen se liaga sobre el presupuesto de unas mil pesetas.

Queda terminada la proposición del Sr. Llabrés, acordándose que el Ayuntamiento de Inca por mediación del Sr. Gobernador de la Provincia invite el Ayuntamiento y Junta del Ferrocarril de Sóller a la fiesta de los Patronos, para el día que se celebre la novillada en nuestro circo taurino; y al mismo tiempo que se dé a los invitados un convite costeado por los particulares inquenses que asistan en él.

A propuesta del Sr. Alcalde se acordó. encargar el penerigico de los Santos Patronos al Sr. Ecónomo de Pollensa el Rdo. D. Francisco Rayó.

Quedó nombrado para cuidarse de la revista el concejal D. José Pujol, pasando a la comisión de fiestas la confección detallada del programa.

No habiendo más asuntos se dió por terminada la sesión.

Refrans, ditxos, adagis o proverbis.

- 160
Bons bocados pels qui están cabals y sôbra.
- 161
Boira pastura, áigo segura.
- 162
Barcelona es bona, si sa bossa sona.
- 163
Deu m'alliber de bísties a lloc estrèt.
- 164
Cop de bossa, no es mortal.
- 165
De doblers y de bondat, la mitat per la mitat.
- 166
Bou desfarmat bé se llépa.
- 167
Gota a gota, úmplen sa bota.
- 168
Qui té botiga, que s'hi estiga.
- 169
Bona casa, bona brasa.
- 170
La mar, com més té més brama.
- 171
De més braus n'han toreats.

Almacenes Montaner

SINDICATO 2 á 10 Y MILAGRO 1 á 11

= PALMA =

Pañería, Sastrería, Novedades, para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería, Confección de blanco, Géneros de punto, Estatuaría Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes.

«EN LA SUCURSAL CAN BITLA»

ROPAS HECAS Y SASTRERÍA ECONÓMICA

REPRESENTACIONES PRINCIPALS

que dins el Ram de Llibreria te'n

Miquel Durán Seurina

La de la Casa GUSTAU GILI qu'a l'actualitat edita les *Obres completes* d'en Joan Maragall.

La de la Casa SATURNI CALLEJA qu'ara publica una biblioteca titulada: *Ciència y Acción*, recomanada per molts de Prelats espanyols.

La de la Casa F. SEIX, qu'actualment publica una obra de molta acceptació: *Enciclopedia Jurídica Española*.

La de la Casa ESPASA, que se llueix ferm en una obra de gran renom la *Enciclopedia Universal ilustrada*.

INCA, (BALEARES)

JUAN SUÉS

sastre que se dedica á la enseñanza de corte y á la confección de toda clase de prendas de vestir para Caballero á precios muy económicos.

Précio de cortar un traje 2 pesetas.

CALLE DE LA ESTRELLA, N.º 16.—INCA

EL ECO FRANCISCANO
REVISTA QUINCENAL ILUSTRADA

Redacción y Administración: Colegio de Misiones para Tierra Santa y Marruecos—Santiago de Galicia.

Ca-Nostra

SETMANARI POPULAR

A 4 pessetes l'anyada entera.

A n-els Srs. mestres y obrers que mos ho demanin sols los contám 2 pessetes.

A n-els qui comprin a nostra llibrería per 100 pessetes cad'any al contat los regalám la suscripció.

Els suscriptors tenen dret a publicar un anunci 4 vegades l'any.

Carré de la Murta, 5.—INCA.

Imprenta de Ca-Nostra

Se confecciona tota classe de modelació per lliurats municipals y Cases rurals baix d'intel·ligents directons. Talonaris per la fabrica nacional, programes y tota classe de material ab preuats y recomentats.

Aquest setmanari se publica ab censura eclesiástica.